

Patentu valde

RŪPNIECISKĀ ĪPAŠUMA APELĀCIJAS PADOME

Juridiskā adrese: Cītales iela 7/70, Rīga, LV-1010, faktiskā adrese: K.Valdemāra iela 33, Rīga, LV-1010, tālr. 67099600, 67099637, fakss 67099650, e-pasts valde@lrpv.gov.lv, www.lrpv.gov.lv

Iebilduma lietas šifrs:
RIAP/2019/M 73 190-Ie
(OP-2018-145)

LĒMUMS

Rīgā

2019. gada 9. decembrī

Rūpnieciskā īpašuma apelācijas padome (turpmāk – Apelācijas padome) šādā lietas izskatīšanas sastāvā:
priekšsēdētāja – I. Bukina,
locekļi – D. Liberte un I. Plūme-Popova,

rakstveida procesā izskatīja iebildumu, kuru, pamatojoties uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” (turpmāk – LPZ) 18. panta un Rūpnieciskā īpašuma institūciju un procedūru likuma (turpmāk – RIIPL) 60. panta noteikumiem, 2018. gada 20. decembrī Vācijas uzņēmēj sabiedrības Peek & Cloppenburg KG (turpmāk arī – iebilduma iesniedzējs) vārdā iesniegusi patentpilnvariece preču zīmju jomā K. Ostrovska pret preču zīmes

Mariposa

(preču zīmes īpašnieks – Latvijas uzņēmēj sabiedrība GRIGORIUS HOLDINGS, SIA; pieteik. Nr. M-18-318; pieteik. dat. 24.05.2018; reģ. Nr. M 73 190; reģ. (publ.) dat. 20.09.2018; 3., 18., 25. klases preces)

reģistrāciju Latvijā.

Iebilduma iesnieguma motivējumi:

- sakarā ar apstrīdētās preču zīmes **Mariposa** (reģ. Nr. M 73 190) identiskumu Latvijā agrākai iebilduma iesniedzēja Eiropas Savienības preču zīmei **Mariposa** (Nr. EUTM 000284281) un attiecīgo preču identiskumu un līdzību pastāv iespēja, ka patērētāji minētās zīmes sajauc vai uztver kā savstarpēji saistītas (LPZ 7. panta pirmās daļas 1. un 2. punkts);

- apstrīdētās zīmes reģistrācijas pieteikums ir iesniegts ar acīmredzami negodprātīgu nolūku (LPZ 6. panta otrā daļa).

Iebilduma iesnieguma kopija saskaņā ar RIIPL 68. panta pirmās daļas noteikumiem 27.12.2018 tika nosūtīta apstrīdētās preču zīmes īpašniekam, norādot atbildes iesniegšanas termiņu un kārtību. Atbilde uz iebildumu nav saņemta.

04.06.2019 iebilduma lietas pusēm paziņots, ka iebilduma lietas izskatīšana pēc būtības tiks pabeigta 08.11.2019.

Aprakstošā daļa

1. Apstrīdētā zīme **Mariposa** (reģ. Nr. M 73 190) reģistrācijai pieteikta 24.05.2018 un reģistrēta 20.09.2018 kā vārdiska zīme. Tā reģistrēta šādām precēm:

- 3. kl. – “parfimērija; ēteriskās eļļas; kosmētika, dekoratīvā kosmētika; acu grims, acu zīmuļi; lūpu krāsas; matu losjoni; ziepes”;
- 18. kl. – “ādas somas; ceļasomas un čemodāni; ceļojuma somas; somiņas; lietussargi, saulesargi un spieķi; pātagas; zirglietas”;
- 25. kl. – “apģērbi; apavi; galvassegas; peldkostīmi; sporta apģērbi; brīvā laika apģērbi”.

2. Iebilduma iesniedzējs pretstatījis vārdisku Eiropas Savienības preču zīmi **Mariposa** (Nr. EUTM 000284281; pieteik. dat. 04.06.1996; reģ. dat. 12.08.1998; publ. dat. 12.10.1998; atjaunošanas dat. 09.06.2016), kas reģistrēta apģērbiem 25. preču klasē.

3. Iebilduma iesniedzēja pārstāve, pamatojoties uz LPZ 7. panta pirmās daļas 1. un 2. punktu un 6. panta otro daļu, lūdz atzīt preču zīmes **Mariposa** (reģ. Nr. M 73 190) reģistrāciju par spēkā neesošu Latvijā, argumentējot to šādi:

3.1. apstrīdētā zīme **Mariposa** reģistrācijai pieteikta 24.05.2018, savukārt pretstatītā zīme **Mariposa** – 04.06.1996, bet saskaņā ar LPZ Pārejas noteikumu 6. punktu, ja Kopienas (Eiropas Savienības) preču zīme ir reģistrēta vai pieteikta reģistrācijai pirms 2004. gada 1. maija, tās prioritāti Latvijā nosaka ar 2004. gada 1. maiju. Tātad pretstatītā zīme ir agrāka preču zīme LPZ 7. panta otrās daļas izpratnē;

3.2. ja agrāko tiesību preču un pakalpojumu saraksts ietver vispārīgus formulējumus un plašas kategorijas, kas aptver apstrīdētās zīmes preces un pakalpojumus pilnībā, preces un pakalpojumi ir uzskatāmi par identiskiem (*Vispārējās tiesas (turpmāk - VT) spriedums T-522/10, Hell Energy Magyarorszáგ v Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) [2012], 36. punkts*);

3.3. abas salīdzināmās zīmes reģistrētas apģērbiem 25. preču klasē, tātad identiskām precēm. Apstrīdētās zīmes 25. klases preces “apavi, galvassegas, peldkostīmi, sporta apģērbi, brīvā laika apģērbi” ir līdzīgas preces pretstatītās zīmes reģistrācijā ietvertajām 25. klases precēm “apģērbi”. Apstrīdētās zīmes reģistrācijā ietvertās 3. un 18. klases preces ir līdzīgas preces pretstatītās zīmes reģistrācijā ietvertajiem apģērbiem, jo tās visas ražo vieni un tie paši uzņēmumi un tās tiek izplatītas vienās un tajās pašās tirdzniecības vietās;

3.4. salīdzinot preču zīmes, ir jāveic to vispārējs vizuālās, fonētiskās un konceptuālās (semantiskās) līdzības novērtējums, turklāt šim novērtējumam ir jābalstās uz zīmju kopiespaidu, vienlaikus paturot prātā to atšķirtspējīgās un dominējošās komponentes. Preču zīmes ir jāsalīdzina kopumā, ņemot vērā to, ka patērētāja uztverē dominē pirmais iespaids, turklāt būtiskas ir nevis detalizētā salīdzinājumā konstatējamās atšķirības, bet gan zīmju kopīgie elementi, kas izraisa savstarpējas asociācijas, kuras var ietekmēt patērētāju uztveri un izvēli (*Eiropas Savienības Tiesas (turpmāk – EST) spriedums lietā C-251/95, Sabel BV v Puma AG, Rudolf Dassler Sport [1997], 23. punkts un EST spriedums lietā C-342/97, Loyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH v Klijsen Handel BV [1999], 25. punkts*);

3.5. salīdzināmās zīmes ir vizuāli, fonētiski un semantiski identiskas;

3.6. atsaucoties uz Latvijas Republikas Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojumu “Par tiesu praksi strīdos par tiesībām uz preču zīmi” (2007./2008.), lai konstatētu preču zīmes pieteicēja negodprātību, ir izmantojams vairāku apstākļu kopums, kas aptverošā vērtējumā liecina par preču zīmes pieteicēja negodprātību. Starp šiem apstākļiem noteikti var minēt vismaz šādus:

3.6.1. preču zīmes pieteicējs zināja vai tam vajadzēja zināt, ka attiecīgā preču zīme šai pašā vai citā valstī pieder citai personai vai ka citai personai acīmredzami ir pamatotākas tiesības uz šādas zīmes pieteikšanu, reģistrāciju un attiecīgi iegūto izņēmuma tiesību izmantošanu savas komercdarbības nodrošināšanai un veicināšanai. Laika brīdis, uz kuru jāvērtē, vai no apstrīdētās zīmes īpašnieka puses ir pastāvējis negodprātīgs nolūks, ir apstrīdētās preču zīmes pieteikuma iesniegšanas brīdis. Nav šaubu, ka uzņēmumam GRIGORIUS HOLDINGS, SIA vajadzēja zināt par uzņēmuma Peek & Cloppenburg KG agrāko preču zīmi. Turklāt, jo ilgāk apzīmējums tiek izmantots, jo lielāka iespēja, ka īpašnieks par to zināja (*EST prejudiciālā nolēmuma lietā C-529/07, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG v Franz Hauswirth GmbH, 39. punkts*);

3.6.2. preču zīmes pieteicējam nebija nodoma, pat nākotnē, uzsākt attiecīgās preču zīmes izmantošanu, un tas nav nekādi gatavojies to darīt, bet reģistrācijas pieteikums ticis izdarīts ar galveno mērķi – vai nu ar izņēmuma tiesību palīdzību radīt šķēršļus citas personas darbībām ar attiecīgo zīmi vai tai sajaucami līdzīgu zīmi, vai arī reģistrēt, lai piedāvātu to citai personai pirkt vai par attiecīgu atlīdzību saņemt zīmes izmantošanas tiesību licenci;

3.6.3. attiecīgais preču zīmes pieteikums nav vienīgais šīs personas ar līdzīgu mērķi veiktais pieteikums, bet tāda rīcība attiecīgajai personai atkārtojas, ir raksturīga;

3.7. kopš 20.05.2014 Latvijas uzņēmums GRIGORIUS HOLDINGS, SIA reģistrācijai Latvijā ir pieteicis 1123 preču zīmes, tostarp arī Latvijā plaši pazīstamu preču zīmju apzīmējumus (piemēram, “BIGFOOT”, “IPOD”, “ITUNES”, “EUTM”, “EUIPO”) vai citiem uzņēmumiem piederošas preču zīmes. Pret daudzām no šīm preču zīmēm ir iesniegti iebildumi. Neviena no šīm zīmēm netiek izmantota. Tātad ir secināms, ka šāda negodprātīga rīcība – ar izņēmuma tiesību palīdzību radīt šķēršļus citas personas darbībām ar identisku zīmi vai tai sajaucami līdzīgu zīmi – atkārtojas;

3.8. lai novērtētu negodprātīga nolūka pastāvēšanu, jāņem vērā arī apstākļi, kādos apstrīdētājs apzīmējums izveidots, tā izmantošana kopš izveidošanas un komerciālā loģika, kas bijusi šī apzīmējuma kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas pamatā (*VT sprieduma lietā T-33/11, Peeters Landbouwmachines BV v EUIPO, 21. punkts*). Viens no veidiem, kā raksturot nedogprātīgu nolūku, ir tas, ka tā ir “rīcība, kas atkāpjas no pieņemtajiem ētiskas uzvedības vai godīgas komerciālās un uzņēmējdarbības prakses principiem” (*skat. ģenerāladvokātes E. Šarpstones 12.03.2009 secinājumus EST prejudiciālā nolēmuma lietā C-529/07, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG v Franz Hauswirth GmbH*). Saskaņā ar Uzņēmumu reģistra datubāzes *Lursoft* datiem, uzņēmums GRIGORIUS HOLDINGS, SIA Latvijā nav veicis nekādas komerciālas darbības – nav iesniegti nekādi finanšu rādītāji, uzņēmums nav reģistrēts kā PVN maksātājs, un nodokļu maksājumi valsts kopbudžetā, iedzīvotāju ienākuma nodoklis, kā arī valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas uzrādās kā neiemaksātas;

3.9. apstrīdētās zīmes īpašnieka negodprātīgs nolūks ir atzīts vairākos Apelācijas padomes lēmumos, proti, RIAP/2017/M 70 122-Ie (*HANA vs. HANA*), RIAP/2017/M 69 894-Ie (*Car2Go vs. Car2Go*).

Motīvu daļa

1. Iebildums ir iesniegts atbilstoši LPZ un RIPL paredzētajai kārtībai, tātad ir pamats to izskatīt pēc būtības.

2. Iebilduma iesniedzējs iebildumu pret preču zīmes **Mariposa** (reģ. Nr. M 73 190) reģistrāciju balsta uz LPZ 7. panta pirmās daļas 1. un 2. punkta noteikumiem:

2.1. LPZ 7. panta pirmās daļas 1. punkts paredz, ka preču zīmi var atzīt par spēkā neesošu, ja šī preču zīme ir identiska agrākai preču zīmei un preces vai pakalpojumi, kuriem tā reģistrēta, ir identiski precēm vai pakalpojumiem, kuriem ir reģistrēta agrākā zīme;

2.2. LPZ 7. panta pirmās daļas 2. punkts nosaka, ka preču zīmes reģistrāciju var atzīt par spēkā neesošu, ja sakarā ar šīs preču zīmes identiskumu vai līdzību citas personas agrākai preču zīmei un attiecīgo preču vai pakalpojumu identiskumu vai līdzību pastāv iespēja, ka attiecīgie patērētāji minētās zīmes sajauc vai uztver kā savstarpēji saistītas.

3. No iebilduma lietas materiāliem konstatējams, ka pretstatītā Eiropas Savienības preču zīme **Mariposa** (Nr. EUTM 000284281) reģistrācijai pieteikta 04.06.1996, bet saskaņā ar LPZ Pārejas noteikumu 6. punktu, ja Kopienas (Eiropas Savienības) preču zīme ir reģistrēta vai pieteikta reģistrācijai pirms 2004. gada 1. maija, tās prioritāti Latvijā nosaka ar 2004. gada 1. maiju. Apstrīdētā zīme **Mariposa** (reģ. Nr. M 73 190) reģistrācijai pieteikta 24.05.2018. Tātad pretstatītā zīme ir agrāka preču zīme LPZ 7. panta otrās daļas izpratnē.

4. Nav šaubu, ka apstrīdētā zīme **Mariposa** ir identiska pretstatītajai zīmei **Mariposa**.

5. Abas salīdzināmās zīmes 25. klasē reģistrētas identiskām precēm - apģērbiem.

Apstrīdētās zīmes reģistrācijā ietvertās 25. klases preces “peldkostīmi, sporta apģērbi un brīvā laika apģērbi” ietilpst pretstatītās zīmes reģistrācijā vispārīgi formulētajā preču kategorijā “apģērbi”, tātad arī

šajā apjomā zīmes reģistrētas identiskām precēm.

Pārējās 25. klases preces, proti, “apavi un galvassegas”, kam reģistrēta apstrīdētā zīme, ir vērtējamas kā zināmā mērā līdzīgas preces pretstatītās zīmes reģistrācijā ietvertajiem apģērbiem. No vienas puses, gan apģērbu, gan apavu ražošana var būt patstāvīga tirgus nozare un pastāv komersanti, kuri specializējas un piedāvā vienīgi apavus vai tikai apģērbus. No otras puses, apaviem, apģērbam un galvassegām ir kopīgs funkcionālais uzdevums – pasargāt cilvēka ķermeni no apkārtējās vides iedarbības, tās pieder vieglās rūpniecības apģērbu ražošanas nozarei un veikalos, it īpaši modes preču salonos, šīs preces bieži tirgo kopā. Līdz ar to šajā apjomā starp salīdzināmo zīmju precēm ir konstatējama zināma līdzība.

Attiecībā uz apstrīdētās zīmes reģistrācijā ietvertajām 3. un 18. klases precēm, Apelācijas padomes ieskatā līdzība ar pretstatītās zīmes reģistrācijā ietvertajiem apģērbiem nav konstatējama. Lai gan vienā daļā apģērbu veikalu citastarp tiek piedāvāta arī kosmētika, somas un apģērbu aksesuāri, tiem tomēr preču piedāvājumā ir pakārtota loma. Bez tam tik specifiskas preces kā matu losjoni, ziepes, čemodāni, saulesargi, spieķi, zirglietas parasti nav apģērbu veikalu piedāvājumā. Turklāt konkrētajā gadījumā pretstatītā zīme reģistrēta tika apģērbiem, un lietā nav pierādījumu, ka iebilduma iesniedzējs ražotu vai tirgotu arī ko citu.

6. Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Apelācijas padome secina, ka ierobežotā apjomā, proti, attiecībā uz daļu no apstrīdētās zīmes 25. klases precēm - apģērbiem, peldkostīmiem, sporta apģērbiem un brīvā laika apģērbiem - par pamatotu var atzīt iebilduma iesniedzēja atsaukšanos uz LPZ 7. panta pirmās daļas 1. punkta noteikumiem.

Savukārt attiecībā uz pārējām 25. klases precēm par pamatotu var atzīt iebilduma iesniedzēja atsaukšanos uz LPZ 7. panta pirmās daļas 2. punkta noteikumiem. Ievērojot to, ka apstrīdētā zīme **Mariposa** ir identiska agrākajai zīmei un apstrīdētās zīmes 25. klases preces “apavi, galvassegas” ir līdzīgas un saistītas ar pretstatītās zīmes reģistrācijā ietvertajiem apģērbiem, var piekrist iebilduma iesniedzējam, ka attiecīgie Latvijas patērētāji salīdzināmās zīmes iepriekšminētajā preču apjomā var sajaukt vai uztvert kā savstarpēji saistītas.

To pašu gan nevar attiecināt uz apstrīdētās zīmes **Mariposa** reģistrācijā ietvertajām 3. un 18. klases precēm, kas tomēr pieder citām komercdarbības nozarēm nekā apģērbi.

Līdz ar to iebilduma iesniedzēja atsaukšanās uz LPZ 7. panta pirmās daļas 1. un 2. punkta noteikumiem ir pamatota daļēji.

7. Iebilduma iesniedzējs iebildumu ir pamatojis arī ar LPZ 6. panta otro daļu, kas nosaka, ka preču zīmes reģistrāciju var atzīt par spēkā neesošu, ja zīmes reģistrācijas pieteikums ir iesniegts ar acīmredzami negodprātīgu nolūku.

8. Lai gan iebilduma iesniedzēja argumenti šīs normas piemērošanas sakarā galvenokārt attiecas uz apstrīdētās preču zīmes īpašnieka GRIGORIUS HOLDINGS, SIA komercdarbību vispār, bez minētajiem apstākļiem šajā lietā pastāv arī cits būtisks apstāklis, proti, apstrīdētās zīmes īpašnieks ir pieteicis identisku preču zīmi citstarp arī uz identiskām precēm.

Tiesu prakses apkopojumā “Par tiesu praksi strīdos par tiesībām uz preču zīmi” (2007./2008.; *pieejams* <http://www.at.gov.lv/lv/judikatura/tiesu-prakses-apkopojumi>) Augstākā tiesa sniedz tādu apstākļu uzskaitījumu, kuri var tikt izmantoti negodprātības konstatēšanai. Kā viens no apstākļiem citu starpā minēts tas, ka preču zīmes pieteicējs zināja vai tam vajadzēja zināt, ka attiecīgā preču zīme šai pašā vai citā valstī pieder citai personai. Turklāt, jo ilgāk apzīmējums tiek izmantots, jo lielāka iespēja, ka īpašnieks par to zināja (*skat. EST prejudiciālā nolēmuma lietā C-529/07, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG v Franz Hauswirth GmbH, 39. punktu*). Pretstatītā zīme **Mariposa** ir pieteikta reģistrācijai 04.06.1996 (Latvijā spēkā no 01.05.2004), tātad labu laiku pirms apstrīdētās zīmes pieteikuma datuma – 24.05.2018. Ņemot to vērā, Apelācijas padome uzskata, ka apstrīdētās zīmes īpašniekam vajadzēja zināt par faktu, ka citai personai pieder identiska preču zīme, kas tostarp reģistrēta arī attiecībā uz identiskām precēm. Preču zīmi reģistrē, lai iegūtu izņēmuma tiesības uz apzīmējumu, kas palīdz patērētājiem identificēt konkrētu tirgus dalībnieku, un neviens komersants nemēģina ienākt tirgū, kaut kādā līmenī neizpētot nozarē darbojošos uzņēmumus un to preču zīmes. Šādas informācijas ignorēšana var liecināt par apzinātu vēlmi iegūt citam komersantam piederošu apzīmējumu ar iebilduma iesniegumā izklāstītajiem paņēmieniem.

Eiropas Savienības Tiesa zīmes īpašnieka negodprātīgu nolūku interpretē kā subjektīvu elementu, kas ir jānosaka, atsaucoties uz izskatāmās lietas objektīvajiem apstākļiem (*EST sprieduma prejudiciālā*

nolēmuma lietā C-529/07, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG v Franz Hauswirth GmbH [2009], 42. punkts). Vērtējot zīmes negodprātīga pieteikuma aspektus, tāpat var tikt ņemta vērā apstrīdētā apzīmējuma izcelsme un tā izmantošana kopš tā radīšanas, kā arī uzņēmējdarbības loģika, ar kādu iesniegts pieteikums reģistrēt šo apzīmējumu, kā arī notikumu hronoloģija saistībā ar minēto iesniegšanu (VT spriedums lietā T-107/16, Airhole Facemasks, Inc. v Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, 22. punkts).

Ņemot vērā minēto un vērtējot to kopsakarā ar iebilduma iesniegumā norādītajiem faktiem, ir pamats uzskatīt, ka apstrīdētā zīme ir pieteikta ar acīmredzami negodprātīgu nolūku, ciktāl tas attiecas uz identiskām precēm.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā šā lēmuma aprakstošajā un motīvu daļā minētos paskaidrojumus un secinājumus, Apelācijas padome, vadoties no Rūpnieciskā īpašuma institūciju un procedūru likuma 93. panta noteikumiem un pamatojoties uz likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 7. panta pirmās daļas 1. un 2. punkta un 6. panta otrās daļas noteikumiem, **nolemj**:

1. daļēji apmierināt Vācijas uzņēmējsabiedrības Peek & Cloppenburg KG iebildumu pret preču zīmes **Mariposa** (reģ. Nr. M 73 190) reģistrāciju Latvijā, atzīstot to par spēkā neesošu ar tās reģistrācijas dienu attiecībā uz 25. klases precēm;

2. Patentu valdes Preču zīmju un dizainparaugu departamentam, pamatojoties uz šo lēmumu, Rūpnieciskā īpašuma institūciju un procedūru likuma 100. pantā noteiktajā kārtībā izdarīt Preču zīmju reģistrā, kā arī citā Patentu valdes dokumentācijā nepieciešamos ierakstus, kas ir saistīti ar preču zīmes **Mariposa** (reģ. Nr. M 73 190) reģistrācijas atzīšanu par spēkā neesošu 25. klases precēm.

Lietas dalībnieks, kas nepiekrīt šim lēmumam, var triju mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas dienas (Paziņošanas likums, 5. līdz 9. pants) vērsties tiesā saistībā ar šo lēmumu atbilstoši Rūpnieciskā īpašuma institūciju un procedūru likuma 98. pantā un Civilprocesa likuma 30.³ nodaļā noteiktajai kārtībai.

Prasības pieteikums iesniedzams Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Personai, kas iesniegusi tiesā prasības pieteikumu, ir pienākums ne vēlāk kā septiņas dienas pēc prasības pieteikuma iesniegšanas informēt par to Apelācijas padomi. Lietas ierosināšana tiesā aptur Apelācijas padomes lēmuma izpildi.

Šis lēmums stājas spēkā Rūpnieciskā īpašuma institūciju un procedūru likuma 99. pantā noteiktajā kārtībā.

Lietas izskatīšanas sastāva priekšsēdētāja: /personiskais paraksts/ I. Bukina

Lietas izskatīšanas sastāva locekļi: /personiskais paraksts/ D. Liberte

/personiskais paraksts/ I. Plūme-Popova